

binding zoals carbarson (Carbarsone).

In de laatste jaren heeft ook chloroquine een plaats gekregen in de behandeling van leveramoebiasis. Dit geneesmiddel hoopt zich vooral in de lever op. Van chloroquinedifosfaat (Resochin; Aralen; 1 tablet à 250 mg bevat 150 mg base) of chloroquine-sulfaat (Nivaquine) geeft men eerst gedurende twee dagen 4 tabletten per dag, daarna gedurende acht dagen 3 tabletten per dag, gevolgd door acht dagen 2 tabletten. Uit enkele ervaringen kan men opmaken, dat er met dit middel vaker recidieven ontstaan. Het lijkt daarom raadzaam, chloroquine achter de hand te houden voor het geval het leverabc's spoedig recidiveert, want men geeft niet gaarne een tweede emetinekuur binnen zes weken na de eerste.

Uiteraard moet de behandeling worden ondersteund door algemene maatregelen (rust, goede voeding en verpleging enz.).

Literatuur: BONEBAKKER, A. (1958) *Ned. T. Geneesk.* **102**, 1693. — HULST, L. A. (1957) *Ned. T. Geneesk.* **101**, 293. — STEENIS, P. B. VAN (1956) in: *Leerboek der tropische geneeskunde*, bl. 396.

INGEZONDEN

METABOLE RESP. RESPIRATORE ACIDOSE EN ALKALOSE

In het antwoord op vraag 30 (1959) mis ik bij de behandeling van hysterische hyperventilatie en de als gevolg daarvan zich ontwikkelende alkalose, de eenvoudig toe te passen maatregel waarbij men de patiënt(e) laat ademhalen in een papieren zak. Hiermede zijn verrassende genezingen te bereiken.

Literatuur: Vraag No. 30 (1959) *Ned. T. Geneesk.* **103**, 572.

Vlissingen, 30 maart 1959

C. C. SLUIJTER

(Wij danken de inzender voor zijn aanvulling. REDACTIE).

BOEKAANKONDIGINGEN

K. KLEIST, *Sensorische Aphasien und Amusien auf myeloarchitektonischer Grundlage*. Drei Vorträge. 45 bl., 47 fig. Georg Thieme Verlag, Stuttgart 1959. Prijs: gekart. DM. 16,80.

Na een overzicht van een nieuwe indeling der schorsvelden geeft de schrijver een indruk van de grote betekenis van het myelo-architectonische onderzoek bij pathologisch onderzoek van hersenaandoeningen. Hij geeft een uiteenzetting van de naspreekafasie, vroeger geleidingsafasie genoemd; deze zou berusten op vernieling van de gyri temporales transversa links, vooral de eerste, of op ondermijning van de gehoorstraling. KLEIST vat haar op als een lichte vorm van klankdoofheid. Later (bl. 39) deelt hij echter mede, dat de patiënten ook grove stoornissen hadden in de spontane zinsopbouw. De conclusies over klankdoofheid (subcorticale, sensorische afasie) zijn, zoals bij vele oudere onderzoekingen, twijfelachtig, omdat destijds nog geen audiometrie kon worden toegepast. Als men verneemt, dat ze op een verstoring in de gehoorstraling berust en (SCHUSTER en TATERKA) o.a. met paracusis verloopt, moet men vragen, of dit inderdaad afasie is, zoals KLEIST meent. De derde voordracht over zindoorheid met sensorische amusie leert, dat de regio paratransversa van de area superior in de lobus temporalis onmisbaar is voor begrip en gebruik van grammatica.

Deze bijdragen van KLEIST zijn belangrijk, al kan men over de theoretische beschouwingen een afwijkend oordeel hebben.

F. GREWEL

P. ÖDMAN, *Percutaneous selective angiography of the coeliac artery*. (*Acta Radiologica*, suppl. 159). 168 bl., 49 fig., 14 tabellen. *Acta Radiologica*, Stockholm 1958. Prijs: gekart. Zw. Kr. 35.

In dit werk wordt de selectieve zichtbaarmaking beschreven van de arteria coeliaca en haar vertakkingen door middel van een injectie via een percutaan ingebrachte catheter met gepreformeerde eindstandige bocht. De auteur gebruikt als contraststof 50-55 ml Urografin van 45, 60 of 76 pct sterkte. Dit is een niet geringe hoeveelheid voor een injectie in één, beperkt, arterieel systeem. Volgens de auteur kan het echter geen kwaad; hij controleerde 38 patiënten 3 tot 5 dagen na het onderzoek en kon geen stoornis in de functie van lever of pancreas vaststellen. Het is te betreuren, dat gegevens over deze functie langere tijd na het onderzoek, ontbreken; waren deze wel vermeld, dan zou men zich wellicht gemakkelijker laten overtuigen van de onschadelijkheid van het onderzoek.

Het hoofdstuk over de normale anatomie van de arteria coeliaca en haar vertakkingen bevat belangrijke informatie. Dat over de normale angiografische beelden wordt ontsierd door talloze afkortingen, vooral in de onderschriften van de afbeeldingen. De diagrammen met spijkerschriftachtige tekens maken het de lezer ook niet gemakkelijk. De grote variabiliteit in de loop van de vaten laat slechts in beperkte mate conclusies toe.

De auteur heeft mij niet kunnen overtuigen van de onschadelijkheid van het onderzoek, terwijl ik mij ook afvraag, of de ingewikkeldheid ervan wel opweegt tegen de resultaten die er mede worden bereikt.

De verzorging van het boek is goed; er staan vele uitmuntende illustraties in.

J. R. VON RONNEN

R. MICHEL-BÉCHET, *Atlas de techniques chirurgicales*. Les grandes techniques, cou, thorax, abdomen, chirurgie pelvienne. 580 bl., 1125 fig. G. Doin & Cie., Parijs 1959. Prijs: geb. Fr. fr. 25.000.

Deze atlas bevestigt de uitstekende naam van de Franse chirurgen. Het boek geeft in tekeningen de door hen gevolgde techniek bij operaties aan hals, borst en buik. De kennismaking met de Franse opvattingen maakt deze atlas reeds van waarde. Er is echter nog meer. De tekeningen zijn half schematisch, maar juist daardoor duidelijk en overzichtelijk. Een snelle oriëntatie is dus mogelijk. Vooral voor de jongeren onder ons is dit van belang. Wie een operatietechniek moet „leren”, heeft niet alleen tekeningen, maar ook een beschrijvende tekst en later vooral een „leidende hand” nodig. Wie daarentegen de gang van zaken bij een weinig voorkomend of een bijzonder ingewikkeld ingrijpen nog eens wil „repe-teren”, vindt in dit platenwerk wat hij zoekt. Dit boek is dan ook een plaats waard in de assistentenkamer van ieder opleidingsinstituut.

De uitgever verdient een bijzonder woord van lof. Het boek is op prachtig papier gedrukt en dit doet de in feite wat fletse illustraties uitstekend uitkomen. Jammer is, dat niet de naam van de kunstenaar wordt vermeld, die deze tekeningen heeft vervaardigd. Ook hij verdient onze dank.

H. R. BAX

TH. BAUMANN, *Die Mucoviscidosis als rezessives und irregulär dominantes Erbleiden*. Eine klinische und genetische Studie. 102 bl. B. Schwabe & Co., Basel 1958. Prijs: ingen. Zw. fr. 8.

De belangstelling voor erfelijke aandoeningen, in het bijzonder die welke tot de groep van de „inborn errors of metabolism” behoren, neemt snel toe. Bij verschillende van deze aandoeningen is alleen de homozygote drager ernstig ziek, terwijl de heterozygote ouders geen of nauwelijks afwijkingen